

Бабата послѣдва момичето.

До вечерята идва майката на Цвѣтанка. Запозна ме и съ нея. Тя била вдовица, имала кжща и дукиянъ въ пияцата. Мжжъ ѝ билъ българинъ, който на скоро се билъ поминалъ отъ тифосъ, като ѝ оставилъ само онова момиче — Цвѣтанка. На 17 години била. Казваше, че имала освѣнъ недвижимостигъ и 2,500 л. въ банката. Тая сума била прѣдначена за зестра на момичето. Тя разправяше, че била раждана въ Плуещъ, обаче родителитъ ѝ, както и родителитъ на мжжа ѝ били родомъ отъ моя Сливенъ. Тя съ въздишки казваше, че отъ все сърдце желае да види поне на мигъ родното мѣсто на своитъ родители. Още повече, че послѣднитъ влѣзли въ гроба съ отворени очи за Сливенъ. Тѣ много обичали да се върнатъ, обаче и до послѣдната минута нѣмали възможность.

Гица, който бѣше по това врѣме изъ града, бутна вратата и влѣзе въ кжщи засмѣнъ и почти съвършено охиленъ. Когато той съзрѣ съсѣдката си, стана още по-разположенъ. Кой знае защо, Гица заговори за земене-даване, а послѣ и за друго. Може би, искаше да ме прѣдстави за бащъ търговецъ. Още тая вечеръ слѣдъ ѣдене, бѣхме поканени на чай у съсѣдката. Не можахъ да откажа, разбира се, или подобръ, бѣхъ принуденъ да отида съ Гица. Игритъ и пѣсни, както български, тѣй и румански, изобилствуваха. Занимателна бѣше слѣдвечерята. Врѣмето нусѣтно минаваше. Часа бѣше 1 1/2 слѣдъ полунощъ, когато се разотидохме и се прѣдадохме на нощниъ покой — въ обятията на Морфея. Азъ, макаръ и толкова кѣсно, не можахъ да заспя. Дълго врѣме будувахъ. Заспалъ не заспалъ още, Петъръ захлопа на вратата. Гица стана та му отвори. Петъръ още съ влизането си въ стаята, разправи, че сжщата вечеръ билъ станалъ страшенъ скандалъ. Нѣкой си изъ Русе, съсѣкалъ съ сабля единъ сержантъ-майоръ отъ стражаритъ. При това въ Гюргево и Букурещъ